

1985 m. liepos 12 d. Įstatymo Nr. 85/704 dėl viešojo užsakovo funkcijų ir jų santykio su privataus statinio projekto ir statybos vadovo funkcijomis, iš dalies pakeisto 1996 m. lapkričio 14 d. Įstatymu Nr. 96/987, susijusiu su sutarties dėl miesto atnaujinimo įgyvendinimu, 4 straipsnyje numatydama, kad pavesti užsakovo užduotį galima tik baigtiniame sąraše išvardytiems Prancūzijos teisės reglamentuojamiems juridiniams asmenims, Prancūzijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvą 92/50/EEB dėl viešojo paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo, iš dalies pakeistą 1997 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/52/EB, ir EB 49 straipsnį.

(¹) OL C 200, 2003 8 23.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(trečioji kolegija)

2005 m. spalio 20 d.

Sujungtose bylose C-327/03 ir C-328/03 (dėl Bundesverwaltungsgericht prašymo priimti prejudicinį sprendimą): Bundesrepublik Deutschland prieš ISIS Multimedia Net GmbH ir Co. KG (¹)

(Telekomunikacijų paslaugos — Direktyva 97/13/EB — 11 straipsnio 2 dalis — Mokestis už naujų telefonų numerių suteikimą — Telefonų numerių rezervas, nemokamai suteiktas bendrovei, perėmusiai monopolinę padėtį užėmusią bendrovę)

(2005/C 315/05)

(Proceso kalba: vokiečių)

Sujungtose bylose C-327/03 ir C-328/03 dėl Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) 2003 m. balandžio 30 d. sprendimais, kuriuos Teisingumo Teismas gavo 2003 m. liepos 28 d., pagal EB 234 straipsnį pateiktų dviejų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose Bundesrepublik Deutschland prieš ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG, atstovaujamą ISIS Multimedia Net Verwaltungs GmbH (C-327/03), Firma O2 (Vokietija) GmbH und Co. OHG (C-328/03), Teisingumo Teismas (trečioji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai J. Malenovský, S. von Bahr (pranešėjas), A. Borg Barthet ir U. Lohmus, generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer,

sekretorius: M. Ferreira, vyriausioji administratorė, 2005 m. spalio 20 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1997 m. balandžio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/13/EB dėl bendrųjų leidimų ir individualių licencijų išdavimo telekomunikacijų paslaugų srityje bendrųjų principų 11 straipsnio 2 dalis draudžia tuose nacionaliniuose teisės aktuose, kaip pagrindinėje byloje, naują telekomunikacijų operatorių įpareigoti sumokėti mokestį už telefonų numerių suteikimą, nustatytą atsižvelgiant į jų ekonominę vertę, nors toje pačioje rinkoje dominuojančią padėtį užimanti telekomunikacijų bendrovė nemokamai perėmė didelio skaičiaus telefonų numerių rezervą, kurį turėjo jos perimta bendrovė, užėmusi monopolinę padėtį, ir nacionalinės teisės aktai draudžia tokio mokesčio už šį rezervą mokėjimą a posteriori.

(¹) OL C 251, 2003 10 18.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(didžioji kolegija)

2005 m. spalio 18 d.

Byloje C-405/03 (dėl Gerechtshof te 's-Gravenhage prašymo priimti prejudicinį sprendimą): Class International BV prieš Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc (¹)

(Prekių ženklai — Direktyva 89/104/EEB — Reglamentas (EB) Nr. 40/94 — Prekių ženklo suteikiamos teisės — Prekių ženklo naudojimas prekyboje — Originalių prekių importavimas į Bendriją — Prekės, kurioms taikoma išorinio tranzito muitinės procedūra arba muitinio sandėliavimo procedūra — Prekių ženklo savininko protestas — Siūlymas pirkti arba pardavimas prekių, kurioms taikoma išorinio tranzito muitinės procedūra arba muitinio sandėliavimo procedūra — Prekių ženklo savininko protestas — Įrodinėjimo pareiga)

(2005/C 315/06)

(Proceso kalba: olandų)

Byloje C-405/03 dėl 2003 m. rugpjūčio 28 d. Gerechtshof te 's-Gravenhage (Nyderlandai) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas

gavo 2003 m. rugsėjo 29 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje *Class International BV prieš Colgate–Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc*, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija), kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijos pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas ir J. Malenovský, teisėjai C. Gulmann (pranešėjas), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, A. Borg Barthet, M. Ilešič ir J. Klučka; generalinis advokatas F. G. Jacobs, sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė, 2005 m. spalio 18 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(antroji kolegija)

2005 m. spalio 20 d.

Byloje C-468/03 (dėl Londono VAT and Duties Tribunal prašymo priimti prejudicinį sprendimą): *Overland Footwear Ltd prieš Commissioners of Customs & Excise* ⁽¹⁾

(Bendrasis muitų tarifas — Importo muitai — Deklaruota muitinės vertė, įskaitant pirkimo komisinius — Muito taikymas visai deklaruotai sumai — Muitinės deklaracijos pakartotinas patikrinimas — Sąlygos — Už pirkimo komisinius sumokėtų muitų grąžinimas)

(2005/C 315/07)

(Proceso kalba: anglų)

1. 1988 m. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 5 straipsnio 1 dalis ir 5 straipsnio 3 dalies c punktas bei 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo 9 straipsnio 1 dalies bei 9 straipsnio 2 dalies c punktas aiškintini taip: prekių ženklo savininkas negali prieštarauti vien tam, kad į Bendriją, taikant išorinio tranzito muitinės procedūrą arba muitinio sandėliavimo procedūrą, būtų įvežamos prekių ženklų žymimos originalios prekės, kurios minėto savininko arba su jo sutikimu anksčiau nebuvo išleistos į Bendrijos rinką. Prekių ženklo savininkas negali išorinio tranzito muitinės procedūros arba muitinio sandėliavimo procedūros taikymo nagrinėjamos prekės padaryti priklausomo nuo to, kad šių prekių įvežimo į Bendriją momentu jau būtų nustatyta, prireikus pagal pardavimo sutartį, galutinė paskirties vieta trečiojoje valstybėje.

2. Direktyvos 89/104 5 straipsnio 3 dalies b punkte ir Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytos sąvokos prekių „siūlymas“ ir „išleidimas į rinką“ gali apimti atitinkamai prekių ženklų pažymėtų originalių prekių, kurių muitinis statusas yra ne Bendrijos prekės, siūlymą ir pardavimą, kai siūloma ir (arba) parduodama tada, kai prekėms taikoma išorinio tranzito muitinės procedūra arba muitinio sandėliavimo procedūra. Prekių ženklo savininkas tokių prekių siūlymui arba pardavimui gali prieštarauti tada, jeigu siūlymas arba pardavimas būtina susiję su pastarųjų išleidimu į Bendrijos rinką.

3. Esant pagrindinėje byloje nagrinėjamai situacijai prekių ženklo savininkas turi įrodyti aplinkybes, leidžiančias pasinaudoti Direktyvos 89/104 5 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose bei Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose įtvirtinta teise uždrausti, įrodydamas prekių ženklų pažymėtų ne Bendrijos prekių išleidimą į laisvą apyvartą arba pastarųjų siūlymą ar pardavimą, būtina susijusius su jų išleidimu į Bendrijos rinką.

⁽¹⁾ OL C 304, 2003 12 13.

Byloje C-468/03 dėl 2003 m. rugsėjo 29 d. Londono VAT and Duties Tribunal (Jungtinė Karalystė) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. lapkričio 6 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje *Overland Footwear Ltd prieš Commissioners of Customs & Excise*, Teisingumo Teismas (antroji kolegija), kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans ir teisėjai J. Makarczyk, C. Gulmann (pranešėjas), R. Schintgen ir J. Klučka; generalinis advokatas M. Poiares Maduro, sekretorė K. Sztranc, administratorė, 2005 m. spalio 20 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1. 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą 29, 32 ir 33 straipsniai aiškintini taip: pirkimo komisiniai, įskaityti į deklaruotą muitinę vertę ir importo deklaracijoje nenurodyti atskirai nuo pardavimo kainos, laikytini sandorio kainos dalimi pagal to paties kodekso 29 straipsnį, ir todėl apmokestinimi.

2. Reglamento 2913/92 78 ir 236 straipsniai aiškintini taip:

— po to, kai importuotos prekės jau išleistos į apyvartą, muitinės įstaiga, gavusi deklaranto prašymą pakartotinai peržiūrėti jo muitinės deklaraciją šių prekių atžvilgiu, turi motyvuotu sprendimu, kurį galima apskųsti teismui, atmesti deklaranto prašymą arba atlikti prašomą patikrinimą;

— jei pakartotinai patikrinusi deklaraciją muitinės įstaiga nustato, kad į deklaruotą muitinę vertę per klaidą įtraukti pirkimo komisiniai, ji turi sureguliuoti susidariusią padėtį grąžindama už šiuos komisinius sumokėtą muitą.

⁽¹⁾ OL C 7, 2004 01 10.